



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 מאי 2013

ת"פ 15198-11-12 מדינת ישראל נ' סניור(עציר)

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

בעניין: מדינת ישראל  
ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

נגד

מרדכי סניור (עציר)  
ע"י ב"כ עו"ד אורי קינן

הנאשם

### גזר דין

#### א. פתח דבר

1. הנאשם הורשע ע"פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן בשלישית (על אף שנרשם על גביו כי הוא מתוקן בשנית): ייצור וסחר בנשק וקשירת קשר לביצוע פשע- עבירות לפי סעיפים 144(ב2) יחד עם סעיף 144(ג3) ו- 499(א1) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**")- נשוא האישומים הראשון, השני והשישי.  
עבירה של ייצור וסחר בנשק גם נשוא האישומים השלישי והרביעי.  
עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע גם נשוא האישום החמישי.  
כמו- כן, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של ניסיון לסחר בנשק- עבירה לפי סעיף 144(ב2) ביחד עם סעיף 144(ג3) וסעיף 25 לחוק העונשין- נשוא האישום החמישי.  
עוד מואשם הנאשם בעבירה של עשיית עסקה אחרת בנשק- עבירה לפי סעיף 144(ב2) ו- 144(ג3) לחוק העונשין- נשוא האישום השביעי.

2. על פי הנטען בכתב האישום בו הודה הנאשם, עובר לחודש אוגוסט 2012, הוא קשר עם אחרים לביצוע פשע, קרי: להכין ולהפיץ מטעני חבלה שהוכנו על-ידו ב"תוצרת ביתית" – מטענים המהווים "נשק" כהגדרתו בחוק העונשין להלן: "**המטענים**"), כמו-כן, הנאשם סחר במטעני החבלה ביחד עם אחר.

במסגרת הקשר ולצורך קידומו, למד הנאשם ובדק את נושא הכנת חומרי נפץ וחומרי חבלה באמצעות האינטרנט, ובמועד שאינו ידוע כ-4-3 חודשים עובר לתאריך 23.10.12, הוא החל בהכנה ובהפצת מטעני החבלה.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 מאי 2013

ת"פ 15198-11-12 מדינת ישראל נ' סניור(עציר)

יהלום סקירא המכונה "יהלומי" היה שותפו של הנאשם בייצור המטענים, ותפקידו היה לרכוש חומרים אשר שימשו כמרכיבים של מטעני חבלה אותם ייצר הנאשם ובהם סחר.

3. במסגרת הקשר, פנה הנאשם בתאריכים 14.8.2012 ו-19.8.2012 למסגרייה וביקש שיוכנו עבורו קופסאות ממתכת שבאחת מהפאות שלהן יהיה חור שאליו ירותך צינור עפ"י מידות שמסר הנאשם (להלן: "הקוביות"). במועד שאינו ידוע הגיע הנאשם בעצמו או שלח אחר לאסוף את הקוביות הנ"ל.

4. בנוסף, במועדים שונים בין החודשים אוגוסט-אוקטובר 2012, רכש הנאשם מנגנוני הפעלה הכוללים משדר ושלט למרחקים של 300 מ' ו-2 ק"מ שנועדו להפעיל את מטעני החבלה מרחוק (להלן: "מנגנוני ההפעלה").

5. הנאשם אף הכין במסגרת הקשר ולשם קידומו בביתו ברח' התנאים 32 חולון, מטעני חבלה אותם מילא בחומר נפץ ועשה פעולות של חיבור ואיטום לקוביות עד שהיו למטענים המסוגלים להמית אדם. לאחר הכנתם, מכר הנאשם ביחד עם אחר - הקטין נ.א. יליד 1996 (להלן: "הקטין"), מטעני חבלה בכמות בלתי ידועה תמורת אלפי שקלים.

6. מעובדות האישום השני עולה, כי בתאריך 15.10.2012 הודיע הקטין לנאשם כי הוא מכר מטען נוסף במחיר של 4,500 ₪, ולנאשם ישולם עבור חלקו סך של 1,200 ש"ח. בהמשך, סמוך לשעה 21:43, הגיע הקטין לביתו של הנאשם והתקשר לאחר (ויקטור בן שושן). הקטין ביקש מהאחר - ויקטור לרכוש בעבורו דבק דו צדדי כדי להשלים הכנת מטען חבלה אותו יעביר לו בהמשך. ויקטור לא סיפק הדבר והקטין מכר לאחר את מטען החבלה שייצר הנאשם.

7. בהמשך, עובר לתאריך 17.1.2012 סיכם הנאשם באמצעות הקטין עם לירון טוויק וצדוק אברהם בתיווכו של אלעד כהן (להלן: "אלעד"), על מכירתם של שני מטעני חבלה, אותם ייצר הנאשם.

8. מעובדות האישום השלישי עולה כי בתאריך 23.9.2012, סמוך לשעה 17:30, ובהמשך לתיאום מוקדם בביתו של הנאשם, מכר הנאשם לסוכן משטרה (להלן: "הסוכן") מטען חבלה שכלל מנגנון הפעלה, במחיר של 1,200 ₪. הנאשם הסביר לסוכן אודות מטען החבלה שכלל 300 גרם חומר נפץ וגולות רסס שיכולות להמית אדם או להזיק לו.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 מאי 2013

ת"פ 15198-11-12 מדינת ישראל נ' סניור(עציר)

9. מעובדות האישום הרביעי עולה, כי בתאריך 4.10.2012, סמוך לשעה 22:00, בביתו של הנאשם סחר הנאשם בנשק בכך שמכר לסוכן מטען חבלה כולל מנגון הפעלה ובתמורה קיבל עבורו 900 ₪.

10. מעובדות האישום החמישי עולה כי הנאשם ניסה לסחור במטען חבלה בכך שבתאריך 12.10.2012 סמוך לשעה 13:24, התקשר אריאל מרקוס לנאשם ושאל אותו באשר לחוב כספי שהנאשם חייב לו. בהמשך, הצטרף מנחם עמיאל ודחק בנאשם להשיב למרקוס את החוב הכספי. הנאשם רמז למרקוס ועמיאל כי הוא ממתין "ללקוחות", ואז תהיה לו היכולת להשיב את החוב הכספי למרכוס.

בתאריך 17.10.2012 התקשרו מרכוס ועמיאל לנאשם ועמיאל ציין כי הוא: "מעוניין ברכישה של יותר מ-15". עמיאל הוסיף כי שמע ממרכוס ש"זה קטלני", והוא מבקש שהמטענים יהיו כאלה ש: "שזה יהיה עם אפקט שלא לוקחים שבויים... שלא יישאר כלום..."

עקב מעצרו של הנאשם ע"י המשטרה לא יצאה העסקה לפועל.

11. מעובדות האישום השישי עולה כי עובר לתאריך 10.10.2012, קיבל אלעד מטען חבלה מהנאשם בביתו, ובהמשך קיבל מטען נוסף יחד עם אחר (אסף גונן). בתאריך 16.10.2012, התקשר אסף לנאשם ואמר לו כי בכוונתו לדאוג למכירת שני המטענים.

12. מעובדות האישום השביעי עולה, כי עובר ליום 2.8.2012 העביר הנאשם לליאור גלם מטען חבלה, אלא שהמטען התפוצץ בשעות הערב בעת שהיה באמתחתו של ליאור, והלה נחבל כתוצאה מהפיצוץ.

## ב. הסדר טיעון

13. במסגרת הסדר טיעון בין המאשימה לנאשם ובא-כוחו, תוקן כתב האישום המקורי באופן שנמחקו ארבעה אישומים, ובנוסף, ארבעה אישומים אחרים בכתב האישום המתוקן צומצמו לשני אישומים.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי הם יעתרו לביהמ"ש במשותף להטיל על הנאשם 7 שנים וחודשיים ומחצה לריצוי בפועל החל מיום מעצרו בתאריך 23.10.2012. עוד הוסכם, כי המאשימה תטען לכך שעונש המאסר ירוצה כולו במצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו מרצה הנאשם כיום, וההגנה תטען לחפיפת עונשי המאסר.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 מאי 2013

ת"פ 15198-11-12 מדינת ישראל נ' סניור(עציר)

כמו-כן, הוסכם כי ביהמ"ש יתבקש להטיל על הנאשם עונש של מאסר על-תנאי וקנס כספי בסך 10,000 ₪ שישולם ב-24 תשלומים חודשיים שווים.

### ג. תסקיר שירות המבחן

14. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם, שהינו כיום בן 19 שנים גדל בתנאי הזנחה ובהיעדר הצבת גבולות בפניו. הוא נשר מלימודיו לאחר 9 שנות לימוד עקב קשיים לימודיים ובעיות קשב וריכוז, והחל לעבוד בחנות ירקות, וכשליח בחברת שליחויות. בהיותו בן 16 שנים הסתובב בחברה שולית והחל להשתמש בסמים.

עוד עלה מהתסקיר, כי העבירות נשוא כתב האישום בוצעו בתקופה בה היה הנאשם אמור לשהות במעצר בית בתנאים מגבילים – מעצר בית אליו נשלח בתיק אחר עפ"י הוראות ביהמ"ש.

בנוסף, בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב האישום לא גילה הנאשם הבנה לחומרת התנהגותו או לסכנה שהסב לסביבתו. בהיותו במעצר הוא הסתבך בעבירות משמעת, קצינת המבחן התרשמה כי הוא מתקשה לתת אמון בגורמי טיפול, הוא בעל דפוסים עברייניים, יש לו קושי בקבלת סמכות, הוא אימפולסיבי והפכפך בהתנהגותו. אשר על כן, להערכתה, הנאשם אינו בשל להליך טיפולי ולהתמודדות עם דפוסי התנהגותו.

### ד. טיעוני ב"כ המאשימה

15. ב"כ המאשימה עתר לביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון, בציינו כי מדובר בעבירות חמורות ביותר, וכי כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם מהווה חוליה בפרשייה בה מעורבים עשרה נאשמים נוספים שעניינם נידון בפני מותבים אחרים – פרשייה שהסתיימה בהסדרי טיעון.

עוד עמד ב"כ המאשימה על פוטנציאל הנזק הגלום בעבירות המיוחסות לנאשם, כמו גם על העובדה כי מדובר בעבירות שתוכננו ובוצעו בצוותא עם אחרים. בהסדרי הטיעון אליהם הגיעה התביעה עם שאר הנאשמים, נעה הענישה בין 22 חודשים ל-3 שנות מאסר בפועל, אך יוער, כי שם יוחסה לנאשמים מעורבות בקשר למטען אחד או שניים בצד עבירת קשירת קשר לביצוע פשע, בעוד שלנאשם מיוחסים שבעה אישומים המתייחסים למספר גדול של מטעני חבלה שייצר בעצמו.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 מאי 2013

ת"פ 15198-11-12 מדינת ישראל נ' סניור(עציר)

עוד ציין ב"כ המאשימה בטיעוניו, כי הנאשם היה היחידי שהודה עוד במהלך חקירתו הראשונה במשטרה, בעוד יתר המעורבים שמרו על זכות השתיקה. עובדה זו הקלה על החקירה המשטרתית ונלקחה בחשבון במסגרת הסדר הטיעון.

### ה. טיעוני ב"כ הנאשם

16. ב"כ הנאשם עתר אף הוא לביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון בציינו, כי עונש המאסר נשוא ההסדר הינו ראוי ומאוזן, וזאת נוכח נטילת האחריות למעשים ע"י מרשו והבעת החרטה שלו, הודאתו המהירה, והחיסכון הרב בזמן שיפוטי.

עוד לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם הינו בן למשפחה נורמטיבית, הסובל כיום ממצב נפשי ירוד, וזה לו מאסרו הראשון.

17. הנאשם, נשא אף הוא דברו בביהמ"ש. הוא הסביר כי בזמן מעצר הבית בו שהה בתיק אחר, לא היה לו מה לעשות, ותוך גלישתו באינטרנט הוא למד אודות דרך ייצור מטעני החבלה.

### ו. דיון

18. עסקינן בצעיר ללא עבר מכביד, שהסתבך בביצוע מעשים חמורים ביותר. התמונה המצטיירת מהתיק דגן ומתיק קודם שעניינו עבירת שוד, כי עסקינן באדם ללא איפוק או ריסון, בעל יכולות טכניות טובות שאינו נרתע ממאומה והתנהגותו מסוכנת.

19. העבירות שעניינן יצור מטעני חבלה הן עבירות הקשורות לנשק עפ"י הגדרת החוק, והן מהחמורות שבספר החוקים.

לא אחת נפסק, כי המציאות הביטחונית והפלילית מחייבת נקיטת יד קשה כנגד עבריינים המתעסקים בנשק, וזאת נוכח פוטנציאל הסיכון העצום הגלום בעבירות אלו שעלול לסכן את שלומו ובטחונו של הציבור. הקלות ביצור הנשק העלול ליפול לידיהם של גורמים המבקשים לבצע עבירות פליליות או ביטחוניות שמסכנות חיי אזרחים חפים מפשע הנקלעים לטווח המטען המתפוצץ - מצריכה ענישה מרתיעה.

20. בע"פ 4526/04 **זעירי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.11.2004) עמד ביהמ"ש על הצורך להרתיע עבריינים המורשעים בעבירות של סחר בנשק בציינו כי:



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 מאי 2013

ת"פ 15198-11-12 מדינת ישראל נ' סניור(עציר)

**"בימים אלה, כאשר נשק חם משמש בידי ארגוני טרור לפעולות חבלה  
והרג, או בידי עבריינים למטרות פליליות המסכנות חיי אדם, מצווים  
בתי המשפט להגיב בענישה חמורה על עבירות של סחר בנשק  
והחזקתו."**

דברים אלה יפים גם בענייננו, שכן המגמה היא להחמיר עם כל חוליה בשרשרת הסחר  
בנשק: מיצרן הנשק עד הסוחרים בו.

מגמה זו מתעצמת בענייננו נוכח היכולת לייצר כיום מטענים רבי עוצמה ללא כל הכשרה  
מוקדמת, מחומרים שניתם להשיגם בנקל, וזאת רק בהסתמך על מידע זמין באינטרנט.

ברע"פ 2718/04 פואד אבו דאחל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.3.2004) צוין, כי:  
**"...הסכנה הטמונה בעבירה חמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי  
מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט  
לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר  
לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על  
פני הנסיבות האישיות של העבריין".**

21. בענייננו, מדובר במספר רב של עבירות, ואלו מצדיקות כי תקופתו של מאסר זה  
תהיה ארוכה במיוחד.

על אף האמור לעיל, לא ניתן להתעלם מכך, שהנאשם הודה וחסך העדת עדים רבים, נטל  
אחריות למעשיו והביע חרטה. עוד יש לציין לקולת העונש את גילו הצעיר של הנאשם,  
היעדר הרשעות מאותו סוג, וכי יהא זה לו מאסרו הראשון.

22. משהוצג הסדר טיעון לעניין עונש, וטווח הענישה הינו הולם ואינו פוגע באינטרס  
הציבורי – ראוי שביהמ"ש יגזור את העונש בגידרו.

פועל יוצא מהאמור לעיל, שאין תחולה לחובת ההנמקה המפורטת **בסעיף 40יז לתיקון 113**  
לחוק העונשין התשע"ב-2012 – הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, ובית המשפט אינו  
נדרש עוד לקבוע מתחם ענישה הולם.

23. לאור האמור לעיל וכמתחייב מפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 1958/98 **פלוני נ'**  
**מדינת ישראל** פד"י נז(1) 577 החלטתי לכבד את הסדר הטיעון.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 מאי 2013

ת"פ 15198-11-12 מדינת ישראל נ' סניור(עציר)

24. לאור כל המקובץ לעיל, ולאחר ששקלתי טיעוני ב"כ הצדדים אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 7 שנים וחודשיים ומחצה לריצוי בפועל החל מיום 23.10.2012.
  - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
  - ג. הנאשם ישלם קנס בסך 10,000 ₪ או 10 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 24 תשלומים חודשיים שווים החל מתאריך 01.08.2013.
- הודע לנאשם על זכותו לערער על גזר-הדין לביהמ"ש העליון תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, ז' סיון תשע"ג, 16 מאי 2013, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.

יהודית אמסטרדם, שופטת